

ved fra 1,110 til 1,050 Rd., altsaa med 60 Rd. Derimod er Beløbet til Embedet som Byfoged og Byfriver i Nykøbing samt Birkedommer og Skriver i Drågsholm Birk forhøjet fra 1,300 til 1,400 Rd., og ligeledes er der en Forhøielse ved Embedet som Herredsfoged og Skriver i Lollands Nørreherred fra 749 til 896 Rd. Derhos er der tilføjet Embedet som Herredsfoged og Skriver i Haaſing og Neſs Herreder. I § 2 er der tre Medſættelser, nemlig ved Embedet som By- og Raadſkriver i Roskilde med 50 Rd., ved Embedet som Byfoged og Byfriver i Storeheddinge samt Herredsfoged og Skriver i Stevns og Faxe Herreder med 100 Rd. og ved Embedet som Herredsfoged og Skriver i Lunde og Skam Herreder samt Birkedommer og Skriver i Grevflabet Roepstorffs Birk med 49 Rd. Efter de Forhandlinger, jeg har haft i det andet Thing med Udvalget og Thinget, er det min Pligt at andrage paa, at Lovforſlaget maa blive vedtaget i uforandret Skikkelse, ſaaledes ſom det foreliggen-

Da ikke flere anſæede at udtale ſig, ſluttedes Forhandlingen; Sagens Overgang til 2den Behandling ſattes derpaa under Afſtemning og vedtoges enſtemmig med 39 Stemmer.

Ændringsforſlag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Fredag Middag Kl. 12.

Man gik derefter til den følgende Sag, paa Dagsordenen, ſom var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forſlag til Penſionslov.

Ved den foretagne Stemmeafgivning afgaves der 46 Stemmer, ſom alle vare gyldige. Valgte bleve: S. Andersen, Dreſing, D. Viik og Philipsen hver med 46 og Sonne med 44 Stemmer.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, ſom var: Førſte Behandling af Forſlag til Lov om Forandring i og Til-

læg til Lovene af 29de December 1857, 4de Januar 1861 og 22de Marts 1867 angaaende Fiskeriet i Limfjorden.

(Lovforſlaget findes i Tillæg C. Sp. 243—44; 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 4001 ff.)

C. H. Hansen: Naar man ſer paa Titlen til det foreliggende Forſlag, ſaar man jo ſtrar en Følelse af, at det her dreier ſig om en vanffelig Sag, og denne Vanffelighed kommer naturligvis af et utilſtreffeligt Kjendſkab til det hele Forhold. Derfor har ogsaa Lovgivningsmagten jevnlig været ſat i Bevægelse om dette Spørgsmaal. Da vi ſil Lovven af 1857, viſte den ſnart en ſærdeles gavnlig Virkning, idet Fiskeriet tog et meget betydeligt Opſving, og det var derfor ikke uden Frygt, at man temmeligt ſnart derefter ſaae Forføg paa at tilbeiebringe Forandring deri. Smidlertid ſkal jeg gjerne indrømme, at de forandrede Forhold i Fjorden, navnlig med Hensyn til Fjordbunden, kunde foranledige, at der blev gjort nogen Modifikation i Loven af 1857; men viſt er det, at hver Gang man har forandret paa denne Lovgivning og ſaaet en eller anden gavnlig Beſtemmelse ind, har man altid ved Siden deraf ſaaet nogle ſkadelige Beſtemmelſer, og ſaaledes ſil man i Loven af 1867 en Beſtemmelse ind, ſom var til ſærdeles Skade, og efter min Mening har virket meget til, at Fiskeriet — og det ikke blot Aalefiskeriet, men ogsaa Slynderfiskeriet, ſom man ved den nævnte Lov af 1867 vilde hjælpe paa — er gaaet tilbage. Det glædede mig derfor, da den høitærede Indenrigsminister af de Andragender, der vare komne ind til Ministeriet, tog Anledning til at foreſlaa den Frihed, der tidligere var givet, noget indſkrænket, og jeg var derhos ogsaa overbevist om, at Folkethinget nok vilde gribe Leiligheden til endnu noget mere at udvide denne Indſkrænkning. Jeg var ſaa heldig før Sul at ſaae Betænkningen fra Folkethingsudvalget og de dertil knyttede Ændringsforſlag, og jeg tog den med hjem for at forhandle om den med forſkjellige Fiſkere og andre erfarne Mænd, for at høre, hvorvidt det nu virkelig var no-